

даваше ми харачъз сека година: И ты ли йскашъз да стѣпишъз на мѣстото ми: Ако щешъз да дѣйдешъз тѣка въ Персія да ми се поклонишъз [което ми се чини какъз ѣ така] щете Оставимъз да ймашъз бащиното си Царство, и харачътъз гдѣто ми даваше ващѣ ти, прощавамъз ти го да мѣ се радовашъз за милостына. Ако ли се несклонишъз на дѣмыте ми, ще станемъз сосъз сичката си войска върѣхъз тебе, и неще те оуварди Отъ мене сичкѣо свѣтъз.

АЛЕКСАНДРЪ СЕ РАЗГНѢВАВА НА ДАРІА.

Александръ се разгнѣвилъз много Отъ писмото Даріево, и повелѣилъз да оубѣсатъз вѣстниците: А тѣи йзвѣкали съз голѣмъз гласъз, и рекли: Царь Александре, какъвъз грѣхъз ймаме нѣе сиромѣси, повелѣватъз ни и дохѣждаме. Первенствѣющите Македонски Обѣрнахлисе и рекли: Царь Александре, неподобѣе да оубѣишъз вѣстниците. Александръ рѣкъвалъз: Дарій не ги ѣ пратѣилъз като при царь, но като при гравитель, и крадѣцъз, Обѣче за ймето на-великаго Бѣга, нека са прѣсти. После рѣкъвалъз на вѣстниците: Мене да не оукорѣвате на това, но да ймате злѣбата на Господарътъз си, зашѣо азъ го ймамъз за царь, а тѣи ме йма за гравитель, и оубѣица. Когато вы пратѣилъз, Още тогива вы Обезглавилъз: Обѣче азъ ѣто чи ви харѣзовамъз живѣтъз. Тѣи се поклонили на Александра, и мѣ рекли: ако оубѣишъз насъз, Даріа нищѣо нещѣе повредѣишъз. А зарадѣи